

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Ἐπιστολές Πέτρου (Α΄&Β΄)

Ὁ Πέτρος ἦταν ἀπό τήν Βηθσαϊδά τῆς Γαλιλαίας, υἱός τοῦ Ἰωνᾶ καί ἀδελφός τοῦ Ἀνδρέα. Κατά τήν ἡλικία ἦταν συνομήλικος ἢ καί κάπως μεγαλύτερος ἀπό τόν Κύριο. Τό ὄνομά του ἦταν Συμεών (ἐξεληλητισμένο: Σίμων) ἀπό τόν Κύριο ἐπονομάσθηκε Κηφᾶς,

δηλαδή Πέτρος (Βράχος). Στίς ἀριθμήσεις τῶν μαθητῶν ἀναφέρεται πρῶτος, φαίνεται δέ παντοῦ πρωτοστάτης τῶν δώδεκα μαθητῶν. Ἦταν τολμηρός καί ζηλωτής, ἀλλά καί εὐκόλα ἐπτοεῖτο καί ἐφοβεῖτο καί ἔπεφτε.

Τά πρῶτα δώδεκα κεφάλαια τῶν Πράξεων ἐξιστοροῦν κυρίως τήν δράση τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου. Μετά τήν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αὐτός κάνει τό πρῶτο κήρυγμα τό ἰδρυτικό τῆς Ἐκκλησίας καί αὐτός φαίνεται Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας γενικά· γιατί αὐτόν καί τόν Ἰάκωβο συνέλαβε ὁ Ἡρώδης ὁ Β΄ νά φονεύσει σάν «ἀρχηγούς» τῆς νεοφανοῦς «αἵρέσεως». Ἀλλά τόν μέν Ἰάκωβο πρόλαβε καί φόνευσε, ὁ δέ Πέτρος, πρίν ἔρθει ἡ ἡμέρα τῆς σφαγῆς, «ἀπελύθη» δι' ἀγγέλου. Τότε ἦρθε καί ἀπό τήν Ταρσό ὁ Ἀπ. Παῦλος γιά νά «ἱστορήσῃ Πέτρον», δηλαδή νά παρουσιασθεῖ καί νά γνωρισθεῖ στόν Ἐπίσκοπο ὅλης τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅταν ἐδιώχθηκε ἡ Ἐκκλησία τῆς Παλαιστίνης καί φονεύθηκε ὁ Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόςθεος, ὁ Πέτρος καί ἄλλοι συναπόστολοι κατέφυγαν στήν Αἴγυπτο καί ἐγκατεστάθηκαν στό Κάιρο. Κατά τήν δεύτερη αὐστηρή φυλάκιση τοῦ Παύλου, στήν Ἐκκλησία τῆς Μ. Ἀσίας, ὅπου προΐσταντο μαθητές τοῦ Παύλου καί μάλιστα ὁ Σιλουανός, εἰσέβαλαν οἱ νικολαῖτες, πού τοὺς πολεμεῖ ὁ Παῦλος στίς τελευταῖες του Ἐπιστολές, ὅπως εἶδαμε. Τότε ὁ Σιλουανός κατέφυγε στόν Πέτρο

καί ὁ Πέτρος ἔστειλε στοὺς Μικρασιάτες τήν Α΄ Ἐπιστολή του. Ἀργότερα ἔστειλε σ' αὐτούς καί τήν δεύτερη Ἐπιστολή του. Ὁ θάνατος τοῦ Πέτρου, κατά τήν πρόρρηση τοῦ Κυρίου, ἦταν μαρτυρικός. Δέν εἶναι βέβαιο, ἀλλά οὔτε καί πιθανόν, ἂν μετέβη στήν Ρώμη.

Οἱ Ἐπιστολές τοῦ Πέτρου εἶναι ἐγκύκλιες. Ἐγκύκλιες εἶναι καί ὅλες οἱ μεταγενέστερες Ἐπιστολές (τοῦ Ἰούδα, Ἀποκάλυψη, Α΄ Ἰωάννου, Εὐαγγέλιο κατὰ Ἰωάννην). Στήν σειρά τῶν Ἐπιστολῶν αὐτῶν παρατηροῦμε ὅτι σβήνεται ἡ διάκριση δύο Ἐκκλησιῶν, περιτομῆς καί ἀκροβυστίας, ἀναμιγνύονται οἱ χριστιανοί μεταξύ τους καί ἀποχωρίζονται τελείως ἀπό τοὺς Ἰουδαίους.

Οἱ Ἐπιστολές τοῦ Πέτρου ἐγράφησαν στήν Βαβυλώνα (Κάιρο) τῆς Αἰγύπτου κατά τά ἔτη 64-68 μ.Χ. Σκοπός τῶν Ἐπιστολῶν εἶναι ἡ καταπολέμηση τῶν ἀκολάστων αἰρετικῶν, πού εἰσέβαλαν στίς Ἐκκλησίες τῆς Μ. Ἀσίας, ἡ ἐνημέρωση τῶν χριστιανῶν καί ἐπανελημμένη ὑπόμνηση τῆς «ἐντολῆς» τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τῆς χριστιανικῆς διδαχῆς· γι' αὐτό καί ὁ Πέτρος χαρακτηρίζει τίς Ἐπιστολές του ὡς «ὑπομνήσεις». Οἱ Ἐπιστολές εἶναι κυρίως ἀντιαιρετικές.

Ἡ Α΄ Ἐπιστολή ἔχει τόν χαρακτήρα τῆς πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς· ὡς μέθοδο δηλαδή καταπολεμήσεως χρησιμοποιεῖ τόν τονισμό τῆς ἀλήθειας καί μέ ὑπαινιγμό μόνο καί προληπτικά ἀνασκευάζει τό ψεῦδος τῆς αἵρεσης τῶν νικολαϊτῶν.

Στήν Β΄ Ἐπιστολή, ἐπειδή τό κακό εἰσεχώρησε περισσότερο, ὁ Ἀπ. Πέτρος ὁμιλεῖ σ' αὐτή ἀπροκάλυπτα· ἡ Ἐπιστολή αὐτή ἔχει τόν χαρακτήρα τῆς πρὸς Κολασσαεῖς.

Ἡ Α΄ Ἐπιστολή ὁμιλεῖ γενικά γιά τόν ἁγιασμό στόν Χριστό, τόν ἀκρογωνιαῖο λίθο, καί γιά τίς συνέπειες τοῦ ἁγιασμοῦ αὐτοῦ.

Ἡ Β΄ Ἐπιστολή περιέχει τήν πρέπουσα στοὺς χριστιανούς ζωή καί διαγωγή, τόν ἔλεγχο τῶν ἀκολάστων ψευδοδιδασκάλων καί τήν ἐπικύρωση τῆς διδαχῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Θεία Λειτουργία (Κζ' μέρος)

«Τά σά ἐκ τῶν σῶν σοί προσφέροντες κατά πάντα καί διά πάντα».

Ὡς ἐπιστέγασμα τῆς εὐχῆς «*Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς...*» τοποθετεῖται ἡ ἐκφώνηση «*Τά σά ἐκ τῶν σῶν...*», καί μέ βάση τίς νεώτερες ἱερατικές διατάξεις «*τούτου λεγομένου ὁ διάκονος, εἰ πάρεστι, ὑποῖ τά ἅγια διασταυρῶν τάς χεῖρας καί λαμβάνων διά τῆς δεξιᾶς χειρός τό δισκάριον καί διά τῆς ἀριστερᾶς τό ποτήριον. Εἰ δέ μή, ὑποῖ αὐτά ὁ ἱερεύς*».

Στά ἀρχαῖα λειτουργικά χειρόγραφα, ἀλλά καί σέ ὅλα σχεδόν τά νεώτερα καί στίς ἀρχαῖες μεταφράσεις τοῦ κειμένου τῆς θείας λειτουργίας, ἡ γραφή «*σοί προσφερόμεν*», ἡ ὁποία παρατίθεται σέ ἐλάχιστα νεώτερα χειρόγραφα καί στά ἔντυπα *ἱερατικά*, εἶναι ἄγνωστη. Ἀντί τοῦ νεωτέρου ρήματος («*προσφερόμεν*»), τό ὁποῖο σημειωθήτω ὅτι ἔχει ἀλλάξει λειτουργικά καί νοηματικά τό κείμενο, τά ἀρχαῖα χειρόγραφα παραθέτουν τήν μετοχή «*σοί προσφέροντες*», ἡ ὁποία εἶναι ὀρθότερη καί ὡς πρὸς τήν γραφή καί τήν κατανόησι τοῦ κειμένου, ἀλλά καί ὡς πρὸς τίς λειτουργικές κινήσεις τῆς ἐνότητος τούτης. Κατά τόν καθηγητή Φουντούλη «*μετά τήν διόρθωση τοῦ ἀρχικοῦ «προσφέροντες» σέ «προσφερόμεν» ἡ φράση αὐτή ὑπογραμμίστηκε ἰδιαίτερα καί βάσταξε τό βάρος τῆς προσφορᾶς τῶν τιμίων δώρων. Ἔτσι, ἐνῶ ἡ ἀπόδοσή της βρίσκεται στά ρήματα τῆς ἀπαντήσεως τοῦ λαοῦ, ἀπό τά ὁποῖα συντακτικά ἐξαρτᾶται ἡ μετοχή, τώρα θεωρήθηκε καίρια φράση τῆς ἀναφορᾶς καί εἰσήχθη ἡ σταυροειδής κίνηση τῶν δώρων ἀπό τόν διάκονο. Ἡ πρόσφατη – σχεδόν σύγχρονη – ἐξέλιξη τόνισε ἀκόμη περισσότερο τήν σημασία τῶν λόγων αὐτῶν, ἀφοῦ ὑπάρχει ἡ τάση ὁ πρῶτος τῶν λειτουργῶν νά λέγει τήν ἐκφώνηση αὐτή, ἀκόμη καί νά ὑψώνει τά δῶρα, παρά τίς σχετικές ἀντίθετες προδιαγραφές τῶν τυπικῶν διατάξεων.*

Ἑρμηνευτική δυσκολία παρουσιάζεται καί στό «*κατά πάντα καί διά πάντα*». Ἀρκετές εἶναι οἱ ἐρμηνεῖες οἱ ὁποῖες ἔχουν προταθῆ καί ἀπό ἀρχαίους, ἀλλά καί ἀπό νεώτερους ἐρμηνευτές. Ἀπό τούς νεώτερους παραθέτομε τήν ἐρμηνεία τοῦ Π. Τρεμπέλα, ὁ ὁποῖος χρησιμοποιοῦντας ἀντίστοιχα κείμενα τόσο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅσο καί τῶν πρωίμων ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων καί πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καταλήγει στήν ἐξῆς ἐρμηνεία: «*κατά πάντα τόπον καί διά πάντα τά πρὸς εὐεργεσίαν ἡμῶν ὑπό σοῦ γενόμενα*». Ἀπό τούς ἀρχαίους ἐρμηνευτές σημειώνουμε τήν θεολογικότερη ἐρμηνεία τοῦ ἱεροῦ Καβάσιλα. Ὁ Καβάσιλας ἐξαρτᾶ τό «*κατά πάντα καί διά πάντα*» ἀπό τό «*τά σά*» ὡς προσδιορισμό. Ἔτσι, «*ἅ προσφερόμεν*

σοί ἐκ τῶν σῶν ὧν ἡμῖν ἔδωκας, σά ἐστίν κατά πάντα καί διά πάντα». Σ' αὐτή τήν περίπτωσι τό «*κατά πάντα*» λαμβάνει τήν ἔννοια τοῦ «*καθ' ὅλα*», «*ἀπόλυτως*», «*ἐντελῶς*», «*τελείως*». Δηλαδή, ὅ,τι ἐκ τῶν σῶν (δικῶν σου) σοῦ προσφερόμεν, εἶναι «*κατά πάντα καί διά πάντα*» - καθ' ὅλα, ἀπόλυτα, ἐντελῶς καί τελείως δικά σου («*σά*»).

«Σέ ὑμνοῦμεν, σέ εὐλογοῦμεν, σοί εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καί δεόμεθά σου, ὁ Θεός ἡμῶν».

Ὁ ὕμνος αὐτός εἶναι πολύ παλαιός καί ἀποτελεῖ συνέχεια τοῦ κειμένου τῆς εὐχῆς τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς. Ἐκλαμβάνεται δέ, ὅπως προαναφέραμε, ὡς ἀπόδοση στήν μετοχή «*προσφέροντες*» τῆς προηγουμένης ἐκφωνήσεως. Κατά τόν Γερμανό Κωνσταντινουπόλεως ὁ ὕμνος λαμβάνει Τριαδολογική σημασία. «*Σέ ὑμνοῦμεν, τόν Θεόν καί Πατέρα· σέ εὐλογοῦμεν, τόν Υἱόν καί Λόγον· σοί εὐχαριστοῦμεν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι*». Ὁ Θεός Πατέρας εἶναι ἐκεῖνος στόν ὁποῖο προσφέρεται ἡ Ἀναφορά - ἡ θεία λειτουργία, ὁ Υἱός καί Λόγος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θυσιάζεται ἐκουσίως στό τελούμενο μυστήριον «*ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας*», καί τό Πνεῦμα τό ἅγιον εἶναι ἐκεῖνο, τό ὁποῖο λειτουργεῖ τήν θυσία τῆς Ἐκκλησίας-καθαγιάζει τῆ εὐδοκία τοῦ Πατρὸς τά προσφερόμενα δῶρα.

Ἡ Ἐπίκληση τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί ὁ καθαγιασμός τῶν τιμίων δώρων.

Μετά τήν ψαλμωδία τοῦ ὕμνου «*Σέ ὑμνοῦμε ...*» εἰσερχόμεθα στήν ἱερότερη στιγμή τῆς θείας λειτουργίας, στόν διά τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εὐδοκία τοῦ Θεοῦ Πατρὸς, καθαγιασμό τῶν τιμίων δώρων.

Τοῦτος εἰσάγεται μέ τήν εὐχή «*Ἔτι προσφερόμεν σοί τήν λογικήν ταύτην καί ἀναίμακτον λατρείαν...*» καί ἀποπερατοῦται στό «*Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ*». Ὁ ἱερέας κλινόμενος παρακαλεῖ, δέεται καί ἱκετεύει τόν Θεό Πατέρα, ὅπως καταπέμψῃ «*τό Πνεῦμά του τό ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς καί ἐπί τά προκείμενα δῶρα ταῦτα*», καί ποιήσῃ - μεταβάλῃ δι' αὐτοῦ (τοῦ Πνεύματος) «*τόν μὲν ἄρτον τίμιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ του*», τό δέ περιεχόμενον τοῦ ποτηρίου «*τίμιον αἶμα τοῦ Χριστοῦ του*». Το κείμενο τῆς εὐχῆς γιά τόν καθαγιασμό τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου, συνοδεύεται ταυτοχρόνως ἀπό δύο ἱερατικές εὐλογίες «*ἐπάνω τοῦ ἁγίου ἄρτου*» καί «*ἐπάνω τοῦ ἁγίου ποτηρίου*» ἀντιστοίχως, ἐνῶ μία τρίτη εὐλογία γίνεται ἐπάνω καί τῶν δύο προσφερομένων δώρων στό «*μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ*». Καί τά τρία τοῦτα σημεῖα τοῦ κειμένου τῆς λειτουργίας ἐπισφραγίζονται μέ τό «*Ἀμήν*», στά δύο πρῶτα ἅπαξ λεγομένου, στό δέ τρίτο τρίς.

Συνεχίζεται...

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΜΑΔΕΣ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ

Κατάλογος πού καταρτίστηκε από τήν Ε΄ Συνδιάσκεψη Έντεταλμένων για θέματα αίρέσεων και παραθρησκείας (Ναύπακτος, 13-18.5.1993) και έγκρίθηκε από τήν Ίερά Σύνοδο

1. Αδελφότητα Παιδικού εὐαγγελισμού
2. AMG – Προσώπων τῆς Διακονίας τοῦ Εὐαγγελίου
3. Ἀνώνυμοι Χριστιανοί
4. Ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς
5. Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ
6. Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ
7. Ἀποστολική Χριστιανική Ἐκκλησία
8. Ἀρχέγονη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία
9. Βιβλική Ἐταιρεία Λόγος Ζωντανός
10. Βιβλικό Μήνυμα
11. Βιβλικός Κύκλος
12. Βιβλικός Σύνδεσμος
13. Γυναικεία Ἀδελφότητα AGLOW
14. Διακονίες τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Φᾶρος
15. Διεθνές Ἱεραποστολικό Κέντρο
16. Διεθνῆς Ἀδελφότης Ἐπαγγελματιῶν τοῦ Πλήρους Εὐαγγελίου
17. Διεθνῆς Ἐκκλησία τοῦ Τετραγωνικοῦ Εὐαγγελίου
18. Εἰκονογραφημένη Διεθνῆς Φιλολογία
19. Ἐκκλησία Εὐαγγελιστῶν
20. Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ / Anderson
21. Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ / Κλήβελαντ
22. Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τῆς Πεντηκοστῆς
23. Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τῆς Προφητείας
24. Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τοῦ Πλήρους Εὐαγγελίου
25. Ἐκκλησία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Ἁγίων τῶν Τελευταίων Ἡμερῶν (Μορμόνοι)
26. Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ
27. Ἐκκλησία τῶν Ἀδελφῶν
28. Ἐκκλησία τῶν Ἀντβεντιστῶν τῆς Ἑβδόμης Ἡμέρας
29. Ἐλευθέρα Ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς
30. Ἐλευθέρα Εὐαγγελική Ἐκκλησία (ΕΕΕ)
31. Ἑλληνική Ἐκκλησία Ἀποστολικῆς Πίστεως
32. Ἑλληνική Ἱεραποστολική Ἐνωση (ΕΙΕ)
33. Ἑλληνική Κίνηση Πνευματικῆς Ἀναγέννησης (ΕΚΠΑ)
34. Ἑλληνικό Κέντρο τῆς Βίβλου (ΕΚΒ)
35. Ἐπιχείρηση Κινητοποίηση (ΟΜ)
36. Ἐρευνᾶτε τᾶς Γραφᾶς – Ἱεραποστολή
37. Ἐταιρεία Βιβλικῶν Σπουδῶν
38. Ζωντανή Μαρτυρία
39. Ἡ Ἀποκαταλλαγή τῶν Πάντων
40. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ
41. Ἡ Κίνηση Μαραναθά (ΜΜΜ)
42. Ἡ Κίνηση Φιλαδελφείας
43. Ἡ Μάχαιρα τοῦ Πνεύματος
44. Ἰνστιτούτο Ἐμμαούς
45. Κίνηση γιά τή Χριστιανική διαπαιδαγώγηση τοῦ παιδιοῦ
46. Κίνηση Unity
47. Κοινωνία Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ
48. Λόγοι Ζωῆς
49. Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά
50. Μελετητές τῆς Βίβλου
51. Νεοαποστολική Ἐκκλησία
52. Νεολαία μέ Ἀποστολή
53. Ὁμάδα Ἐργασίας Χριστιανῶν Ἐκδοτῶν (ΑCΡ)
54. Ὁρθόδοξη Πίστη
55. Ὁ Χριστός γιά τά Ἕθνη
56. Παγκόσμια Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ
57. Πανελλήνια Ἀδελφότητα Χριστιανική Ἀναμόρφωση (ΠΑΧΑ)
58. Πανελλήνια Ἱεραποστολή Συμπαράστασης (ΠΙΣ)
59. Πανεπιστημιακός Βιβλικός Σύνδεσμος
60. Πνευματικό Κέντρο Ἐπιστημόνων καί Φοιτητῶν
61. Reinhard Bonnke
62. Σύναξη τοῦ Θεοῦ (Assemblies of God)
63. Σταυροφορία Παγκοσμίου Λογοτεχνίας
64. Σταυροφορία Χριστιανικῆς Λογοτεχνίας (CLC)
65. Σταυροφορία Χριστιανικοῦ Ἐντύπου (ΣΧΕ)
66. Τά Καλά Νέα
67. Τό Εὐαγγέλιο σέ κάθε Σπίτι
68. Χριστάδελφοί
69. Χριστιανική Ἀλήθεια
70. Χριστιανική Ἐπιστήμη
71. Χριστιανική Κίνηση Ἀγάπης (ΧΚΑ)
72. Χριστιανική Παραγωγή Μέσων Μαζικῆς Ἐνημέρωσης (CΜΡ)
73. Χριστιανικό Κέντρο Σταυροδρόμ
74. Χριστιανοί

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Ὁσίου Γεράσιμου ὁ ἐν Ἰορδάνη 4 Μαρτίου

Γεννήθηκε στήν ἀγιοτόκο Μικρά Ἀσία, καί συγκεκριμένα στήν Λυκία, τόν 7^ο μ.Χ. αἰώνα, ἀπό εὐσεβεῖς γονεῖς. Σέ κάποια φάση τῆς ζωῆς του, ἴσως ἀπό ὑπερβάλλοντα ζῆλον, παρασύρθηκε ἀπό Μονοφυσίτες στήν αἵρεσή τους. Γρήγορα ὁμως κατάλαβε τὸ λάθος του, ἐπειδὴ ἦταν ἄνθρωπος μέ καλή προαίρεση καί ταπεινὸ φρόνημα. Εἶχε τὴν καλὴ συνήθεια νὰ ἐπισκέπτεται καί νὰ συμβουλευέται γιά πνευματικὰ θέματα ἁγιασμένους ἀνθρώπους. Ἀπὸ ἕναν λόγιο ἀσκητὴ, ὀνόματι Εὐθύμιο, ἔμαθε τὴν ἀλήθεια γιά τὶς δύο φύσεις τοῦ Χριστοῦ, κατάλαβε λάθος του καί ἐπέστρεψε καί πάλι στήν Ἐκκλησία. Στὴν συνέχεια ἔγινε μοναχὸς στήν ἔρημό του Ἰορδάνου, ὅπου ἐγεύθηκε γιά ἀρκετὰ χρόνια τὸ γλυκύτατο μέλι τῆς ἡσυχίας. Ἀργότερα, ὅταν συγκεντρώθηκαν γύρω του πολλοὶ μοναχοί, οἱ ὁποῖοι ζητοῦσαν τὴν φωτισμένη καθοδήγησή του, ἀναγκάστηκε νὰ ἰδρύσει Κοινόβιο Μοναστήρι.

Ὁ ἅγιος Γεράσιμος ἦταν αὐστηρὸς, ἀλλὰ μόνον στὸν ἑαυτό του. Στούς ἄλλους ἦταν εὐπροσῆγορος καί ἐπιεικής. Ἔτρωγε λίγο ὅσο χρειαζόταν γιά νὰ συντηρηθῆται στήν ζωὴ καί κοιμόταν, ἐπίσης, πολὺ λίγο. Μάλιστα δίδασκε ὅτι, ὅποιος θέλει νὰ ζῆσει περισσότερο, πρέπει νὰ κοιμᾶται λιγότερο, διότι ὁ πολὺς ὕπνος κάνει τὸ σῶμα τρυφηλὸ καί ἄρα ἀνίσχυρο στοὺς κόπους καί εὐάλωτο στὶς ἀσθένειες.

Ὅταν ἀλλοιώνεται ἡ ὀρθόδοξη πίστη, τότε ἀλλοιώνεται καί ὁ τρόπος θεραπείας τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ πάθη καί διακυβεύεται ἡ σωτηρία του. Οἱ Ἅγιοι, πού εἶναι τὰ πραγματικὰ μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, διασώζουν τὸν ὀρθόδοξο ἡσυχαστικὸ τρόπο ζωῆς, πού ἔχει ὡς κέντρο του τὴν προσευχή, τὴν λατρεία καί τὴν ἄσκηση.

Ἡ διδασκαλία τοῦ ὁσίου Γερασίμου γιά τὸν ὕπνο εἶναι οὐσιαστικὰ λόγος γιά τὴν ἄσκηση. Μὲ τὸν περιορισμὸ τοῦ ὕπνου καί μέ τὴν ἐγκράτεια συνηθίζει ἡ σὰρκα (τὸ σαρκικὸ φρόνημα) νὰ ὑποτάσσεται στὸ πνεῦμα, ἀφοῦ «τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ καί εἰρήνη». Μὲ τὴν ἄσκηση καί τὴν ἀδιάλειπτη προσευχή, ἰδίως μέ τὴν μονολόγιστη εὐχή τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐλέησον με», ὁ νοῦς, ὁ ὁποῖος παριπλανιέται ἐδῶ καί ἐκεῖ, μαθαίνει καί συνηθίζει νὰ συμμαζεύεται καί νὰ συγκεντρώνεται στὸν χῶρο τῆς καρδιάς, πού εἶναι ἡ φυσικὴ του θέση, καί νὰ ἀποκτᾶ ἀδιάλειπτη μνήμη τοῦ Θεοῦ. Ὅταν χρονίζει σὲ αὐτὴ τὴν κατάσταση, φωτίζεται καί γίνεται «νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν», δηλαδή βλέπει τὴν ἄκτιστη δόξα τοῦ Θεοῦ, ὅπως τὴν εἶδαν οἱ τρεῖς μαθητὲς στὸ Ὄρος Θαβῶρ.

Τὰ παραπάνω, ἴσως νὰ ἀκούγονται καί νὰ φαίνονται δύσκολα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀκατόρθωτα, ἀφοῦ τὰ βλέπουμε νὰ ἐπαληθεύονται στήν ζωὴ τῶν Ἁγίων, παλαιῶν καί συγχρόνων. Καί γι' αὐτὸ πρὸς τὰ ἐκεῖ πρέπει νὰ ἔχουμε στραμμένη τὴν προσοχή μας, αὐτὸν τὸν στόχο καί αὐτὸν τὸν προσανατολισμὸ νὰ ἔχουμε καί ἐκεῖ νὰ ἐπιδιώκουμε νὰ φθάσουμε, ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς ζωῆς μᾶς εἶναι ἡ **θέωση**, τῆς ὁποίας προηγεῖται ἡ κάθαρση τῆς καρδιάς ἀπὸ τὰ πάθη καί ὁ φωτισμὸς τοῦ νοῦ.

Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	
2 Υγιασμός 3.30 π.μ. Μ.Βασιλείου & Λιτανεία ί.Εικόνων 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικός Έσπερινός 6.00 μ.μ.	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ Μεγάλης Τεσσαρακοστής 2015 1. Ακολουθία Μ. Αποδείπνου: 6.00 - 7.00 μ.μ. (κάθε Δευτέρα, Τρίτη, Πέμπτη) 2. Ακολουθία Προηγιασμένης Θ.Λειτουργίας: Σύμφωνα με τὸ πρόγραμμα 3. Ακολουθία Χαιρετισμῶν Θεοτόκου: Κάθε Παρασκευή: 7.00 - 8.30 μ.μ. (μὲ ὁμιλία 10') 4. Ακολουθία Κατανυκτικοῦ Έσπερινοῦ: Κάθε Κυριακή: 6.00 -7.00 μ.μ. (μὲ ὁμιλία 20')		5 ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ «Β' Αφιέρωμα στο ΑΓΙΟ Γέροντα Παΐσιο» 5.00 μ.μ.	6 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ. *** Β' στάση Χαιρετισμῶν 7.00 μ.μ.	7 Έσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ.	
8 ΚΥΡΙΑΚΗ Β' Νηστειῶν Θ. Λειτουργία Μ.Βασιλείου 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικός Έσπερινός 6.00 μ.μ.	9 Ἁγίων Τεσσαράκοντα Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ.	11 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 6.00 μ.μ.	<i>Τὸ μυστήριον τῆς</i> <i>ἐξομολογήσεως</i> <i>τελεῖται κάθε Τρίτη.</i> <i>Στις 3,17, 24</i> <i>ἀπὸ τις 10 π.μ.</i> <i>& 10 Μαρτίου ἀπὸ</i> <i>τις 5.00 μ.μ.</i>	13 Γ' στάση Χαιρετισμῶν 7.00 μ.μ.	14 Έσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ.	
15 ΚΥΡΙΑΚΗ Σταυρο προσκυνήσεως Θ. Λειτουργία Μ.Βασιλείου 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικός Έσπερινός 6.00 μ.μ.		18 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 6.00 μ.μ.		20 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ. *** Δ' στάση Χαιρετισμῶν 7.00 μ.μ.	21 Έσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ.	
22 ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Νηστειῶν Θ. Λειτουργία Μ.Βασιλείου 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικός Έσπερινός 6.00 μ.μ.		24 Προεόρτια Εὐαγγελισμοῦ Ακολουθία Ὁρθρου 8.00 π.μ. *** Μ.Έσπερινός ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ 6.00 μ.μ.	25 ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Μεθέορτος Έσπερινός & ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ 6.00 μ.μ.	26 Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ.	27 Ἀκάθιστος Ὕμνος 7.00 μ.μ. *** ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ 9.30 -12.30 μ.μ.	28 Έσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
					29 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' Νηστειῶν Θ. Λειτουργία Μ.Βασιλείου 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικός Έσπερινός 6.00 μ.μ.	

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἱ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἑ Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἁγ.Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Έτος 4° Τεύχος 38° - Μάρτιος 2015